

Dosarul nr. 2ra-651/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Țonov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, I. Dutca, O.Cojocar)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Tcacenco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Agafia împotriva Agafiei Cojuhari cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 23 ianuarie 2019, Andrei Tcacenco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agafiei Cojuhari, solicitând încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată legate de examinarea prezentului litigiu.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că este proprietarul lotului pomicol nr.XXXXXX, cu suprafața de 0,0654 ha din mun. Chișinău, or. Codru, Întovărășirea pomilegumicolă „Răsăritul Soarelui”.

Conform proiectului de aprovizionare cu apă potabilă al Întovărășirii pomilegumicole „Rodnicioc” și Întovărășirii pomilegumicole „Răsăritul Soarelui”, elaborat de SA Apă Canal Chișinău, a achitat suma de 3000 de lei cu titlu de cotizație la construcția conductei. Astfel, este coproprietarul conductei de aprovizionare cu apă potabilă al Întovărășirii pomilegumicole „Rodnicioc” și Întovărășirii pomilegumicole „Răsăritul Soarelui”.

Reclamantul a afirmat că, până în vara anului 2017, apa potabilă era livrată fără obstacole, însă, ulterior, Agafia Cojuhari a debransat conducta de aprovizionare cu apă potabilă. Pentru fapta dată, prin hotărârea Comisiei administrative de pe lângă Primăria or. Codru, Agafia Cojuhari a fost recunoscută culpabilă și sancționată cu amendă pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 173 din Codul Contravențional al RM, adică pentru deconectarea neautorizată de la sistemul de alimentare cu apă.

Reclamantul a susținut că, Agafia Cojuhari, prin acțiunile sale ilegale l-a privat de unica sursă de apă potabilă și astfel i-a creat un disconfort și suferințe enorme, estimând prejudiciul moral cauzat la suma de 100000 de lei.

Prin hotărârea din 10 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Tcacenco împotriva Agafiei Cojuhari cu privire la compensarea prejudiciului moral în sumă de 100000 de lei și cheltuielilor de judecată legate de examinarea prezentului litigiu.

Prin decizia din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Andrei Tcacenco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu și s-a casat hotărârea din 10 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Tcacenco și s-a încasat de la Agafia Cojuhari în beneficiul lui Andrei Tcacenco suma de 500,00 de lei cu titlu de prejudiciu moral, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în prima instanță -100 de lei, pentru examinarea cauzei în apel -75,00 de lei și asistență juridică în mărime de 1000, 00 lei, iar în total suma de 1675 de lei.

În consolidarea soluției, instanța de apel a relevat că, contravenția comisă de Cojuhari Agafia a fost îndreptată față de persoana fizică, apelantul-reclamant Tcacenco Andrei și prin acțiunile sale ilegale intimata la privat pe apelant de unica sursă de apă potabilă, prin ce i-a creat un disconfort și suferințe enorme.

Așadar, cu referire la legătura de cauzalitate între fapta ilicită și vinovăția intimei, instanța de apel a constatat că, aceasta se stabilește prin conținutul Hotărârii nr.06/01-17 a Comisiei administrative de pe lângă Primăria or. Codru din 02 august 2017, cu privire la constatarea contravenției.

Instanța de apel a considerat necesar a menționa că, la materialele cauzei au fost prezentate înscrisuri probatorii ce confirmă comiterea de către intimat a unei fapte ilicite în raport cu apelantul—acțiuni manifestate în modul indicat *supra*, fiind cert constatăta legătura de cauzalitate între acțiunile ilicite ale intimatului care îmbracă forma unei fapte contravenționale—și urmările prejudiciabile-suferințele morale cauzate apelantului Tcacenco Andrei.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, prima instanță greșit a concluzionat asupra faptului că din materialele prezentate instanței nu a fost posibil a constata faptele culpabile ale lui Cojuhari Agafia în urma cărora Tcacenco Andrei a avut de suferit moral și pentru care ar urma să fie despăgubit și a conchis asupra netemeinicii acțiunii.

La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice, circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciu, precum și statutul social al persoanei vătămate. Astfel, cumulând constatările expuse mai sus, ținând cont de faptul că lui Tcacenco Andrei i-au fost cauzate suferințe morale detaliate anterior, cu certitudine se impune consecința obligării recuperării prejudiciului moral cauzat deținătorului acestora.

Reiterând la caz, instanța de apel a considerat o compensare echitabilă a suferințelor morale cauzate apelantului, încasarea din contul lui Cojuhari Agafia în beneficiul lui Tcacenco Andrei a sumei de 500,00 lei cu titlu de prejudiciu moral, care în condițiile cazului dedus judecării ar constitui o satisfacere echitabilă, sumă care nu este excesivă pentru intimat, ținut să o plătească și nici nu ar putea fi privită ca un venit nejustificat pentru apelant.

La 15 februarie 2021, Andrei Tcacenco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții

de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea cuantumului prejudiciului moral, modificând-o cu încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000 de lei.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel la judecarea cauzei a interpretat și a aplicat greșit normele de drept material, nu s-a expus motivat asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale litigiului.

Totodată, a opinat că, respingerea parțială a cerinței cu privire la încasarea prejudiciului moral este nemotivată.

Cu referire la prevederile legale naționale și la jurisprudența CtEDO, recurentul a pretins că, a fost emis o hotărâre nemotivată, fiindu-i încălcat și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 paragr.(1) CEDO.

Recurentul a susținut că, prejudiciul moral încasat este umilitor. Or, este cert că a fost lipsit de unica sursă de apă potabilă. În opinia sa, suma solicitată cu titlu de prejudiciu moral este echitabilă în raport cu suferințele cauzate.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 18 martie 2021 (f.d.137) și a fost recepționată la 22 martie 2021, conform avizului de recepție (f.d.139).

La 02 aprilie 2021, Agafia Cojuhari a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 24 noiembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 15 februarie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei integrale a instanței de apel prin scrisoare de însoțire datată cu 12 ianuarie 2021 (f.d.121), inclusiv avocatului Serghei Mocanu prin intermediul poștei electronice (f.d.122). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Andrei Tcacenco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Tcacenco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Andrei Tcacenco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Tcacenco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat